

[Bladt.]

henvise til de argumenter, der blev fremført ved regeringsforslagets første behandling. Vi er stadig af den opfattelse, at understøttelsen bør stå i et rimeligt forhold til lønnen og reguleres hvert år efter en beregnet gennemsnitsdagløn. Hvis jeg skulle fremføre en kritisk bemærkning, skulle det være, at den statistik, hvorefter regulering foretages, er ca. 3 kvartaler bagud.

Ændringsforslagene nr. 7 og 8 er kun en konsekvens af det foregående ændringsforslag.

Ændringsforslag nr. 10 går ud på at opretholde den hidtidige bestemmelse om 6 karensdage. Vi finder imidlertid, at det er rimeligst, at vi vedtager ministerens forslag om at nedsætte karensdagene til 3. Derved imødekommer vi også et længe næret ønske fra arbejdsløshedskasserne. Vi må altså gå imod dette ændringsforslag.

I den henvendelse, udvalget har modtaget fra Dansk Arbejdsgiverforening, har man anmodet om, at denne organisation måtte få en repræsentant i arbejdsnævnet. Dette ønske er imødekommet ved ændringsforslag nr. 11, som er stillet af ministeren og tiltrådt af hele udvalget, dog således at også den anden part på arbejdsmarkedet, LO, bliver repræsenteret i nævnet. Jeg vil dog gerne sige, at jeg mener ikke, at denne ændring må føre til, at også andre organisationer bør kunne opnå repræsentation i nævnet; så bliver apparatet for stort.

Der er i bilag til betænkningen optrykt nogle enkelte af de spørgsmål, som har været stillet til ministeren, samt fortegnelse over bestemmelser i overenskomsterne mellem statsinstitutioner og fagforbund om antagelse af arbejdsløshedsforsikret arbejdskraft. Dette spørgsmål er blevet rejst i udvalget og har givet anledning til ret indgående diskussioner. Jeg vil dog sige, at jeg ikke kan se, at dette spørgsmål har nogen særlig forbindelse med det lovforslag, vi behandler. Jeg kan heller ikke se, at der er noget urimeligt eller unaturligt i, at det igennem disse aftaler fastslås, at de arbejdsløshedsforsikrede først skal tages i betragtning, når der antages arbejdskraft. Sådanne aftaler findes også i stor udstrækning mellem kommuner og private på den ene side og fagforbundene på den anden side. Men det er jo heller ikke noget særlig betyd-

ningsfuldt spørgsmål i vor tid, hvor næsten 100 pct. står tilsluttet en arbejdsløsheds-kasse; der foreligger da heller intet om, at en sådan bestemmelse har givet anledning til vanskeligheder af nogen art.

Jeg vil til slut udtale min glæde over, at vi nu kan gennemføre en række ændringer i arbejdsløshedsloven, ændringer, som sikkert vil blive modtaget med tilfredshed af arbejdsløshedskassernes store medlemsskare, ikke mindst af dem, der uforskyldt er ramt af arbejdsløshed.

Jeg må naturligvis beklage, at der kun er delvis enighed om de foreslåede ændringer. Jeg må indstille ændringsforslagene nr. 1-10 til forkastelse, men kan anbefale, at man stemmer for lovforslaget med det af socialministeren stillede ændringsforslag under nr. 11.

Søren Andersen: Jeg udtalte ved lovforslagets første behandling på mit partis vegne visse betænkeligheder, først og fremmest af principiel art. Der er endvidere ved gennemgangen af lovforslaget og ved besvarelsen af de spørgsmål, som er stillet i udvalget, kommet andre problemer frem, der ligesom mine oprindelige betænkeligheder har givet grundlag for, at mit parti sammen med det konservative folkeparti har stillet en række ændringsforslag.

Vi anerkender, at det er et gode, at så stor en del af arbejderne er forsikret mod arbejdsløshed; derimod må det betragtes som en fejl, at der er så liden frihed til at indrette sig forsikringsmæssigt. Vort ændringsforslag nr. 1 tilstræber derfor ophævelse af bestemmelsen i lovens § 7, stk. 1, 2. punktum, hvorefter ministeren efter indstilling fra arbejdsnævnet kan nægte anerkendelse af en ny faglig eller stedlig begrænset arbejdsløshedskasse, såfremt der for vedkommende fag eller pågældende stedlige område allerede findes en arbejdsløshedskasse.

Bestemmelsen administreres sådan, at visse organisationer eller nye fag ikke har kunnet få deres egen arbejdsløshedskasse, hvis de havde begyndt deres forsikringsmæssige tilværelse i tilslutning til et fag, de slet ikke hører hjemme i. Det har f. eks. været tilfældet for de handelsrejsendes vedkommende, som ikke har kunnet finde varigt tilhold i HK. Det glæder mig, at